

**Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Mechelen
21 januari 2022
Kamer MC7
Vonnis**

Vonnisnummer / Griffienummer
22/113

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
21 januari 2022

Naam van de eerste beklaagde
H.M.

Systeemnummer parket
21C516

Notitienummer
ME/M/69/13/309/2021

Rolnummer
21M000872

In de zaak van het arbeidsauditoraat en de

BURGERLIJKE PARTIJ:

C.M.

geboren te (...) (Marokko) op (...)
woonstkeuze doende bij zijn raadsman te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester V.B.E., advocaat te (...) tegen:

BEKLAAGDEN:

1.

H.M., RRN (...)
geboren te (...) op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester P.J., advocaat te (...).

2.

Meester D.P.L., qualitate qua curator BV S. , (...)
met maatschappelijke zetel te (...), (...), in falings gegaan op 17 mei 2021.

beklaagde, in persoon aanwezig

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

De eerste en de tweede:

Om het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt of om, door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden (art. 66 Swb.)

Te Mechelen en/of te Antwerpen en/of elders in het Rijk

Tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend

A. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: zes, namelijk: B.H.T.D., C.M., E.B.H., E.I.M., E.T.M. en H.W..

B. Vreemdelingen zonder verblijfsvergunning

Als werkgever, aangestelde of lasthebber arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- strafbaar gesteld door artikel 175, §1 van het Sociaal strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: vier, namelijk: C.M., E.I.M., E.I. en H.W..

C. Geen afschrift of uittreksel van de deeltijdse arbeidsovereenkomst op de plaats van tewerkstelling

Als werkgever, aangestelde of lasthebber op de plaats waar het arbeidsreglement kan worden ingezien, geen afschrift van de arbeidsovereenkomst van de deeltijdse werknemer, noch een uittreksel van die arbeidsovereenkomst met het werkrooster en met de identiteit van de deeltijdse werknemer in kwestie, diens handtekening en die van de werkgever, bewaard hebben

- inbreuk op artikel 157 van de programmawet van 22 december 1989;
- strafbaar gesteld door artikel 151, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 3 of met een sanctie van niveau 4 wanneer een waarschuwing of een termijn voor zich in regel te stellen vooraf schriftelijk voor deze inbreuk werd gegeven, krachtens artikel 151, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee, namelijk: E.I.M. en H.M..

D. Geen aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde RSZ-bijdragen bezorgen aan de RSZ

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber nagelaten hebben een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- inbreuk op artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en op artikel 33 §2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet;
- strafbaar gesteld door artikel 223, §1, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2, of wanneer de feiten wetens en willens worden gepleegd, met een sanctie van niveau 3;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: acht, namelijk: A.A., A.B.A., C.M., E.B.H., E.I.M., E.T.M., E.I. en H.W..

E. Niet opstellen individuele rekening

Als werkgever, aangestelde of lasthebber geen individuele rekening hebben opgesteld

- inbreuk op artikel 4, §1, 2., van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en op artikel 3, §3, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten;
- strafbaar gesteld door artikel 187, §1, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 3;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: zes, namelijk: A.A., B.H.T.D., C.M., E.I.M., E.I. en H.W..

F. Individuele rekening onvolledig of onjuist opgesteld

Als werkgever, aangestelde of lasthebber de individuele rekening onvolledig of onjuist te hebben opgesteld

- inbreuk op de artikelen 4, §1, 2, en 5, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en de artikelen 14, 15, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten;
- strafbaar gesteld door artikel 187, §2, eerste lid, 2°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee, namelijk: E.B.H. en E.T.M..

G. Geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten

Als werkgever, aangestelde of lasthebber geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van

studenten opgemaakt te hebben, uiterlijk op het tijdstip van indiensttreding

- inbreuk op artikel 6 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en op artikel 123 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;
- strafbaar gesteld door artikel 186, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2 (zie bijlage);
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één, namelijk: B.H.T.D..

H. COVID-19 - als werkgever de in de onderneming, vereniging of dienst geldende preventiemaatregelen niet toepassen

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber nagelaten hebben om in de ondernemingen de verplichtingen na te leven opgelegd bij artikel 15 van het bijzondere-machtenbesluit nr. 37 van 24 juni 2020 tot uitvoering van artikelen 2 en 5 van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot ondersteuning van de werknemers, met name door de in de onderneming, vereniging of dienst geldende preventiemaatregelen niet te hebben toegepast

- inbreuk op artikel 15 van het bijzondere-machtenbesluit nr. 37 van 24 juni 2020 tot uitvoering van artikelen 2 en 5 van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot ondersteuning van de werknemers en op artikel 2, §2, vijfde lid, van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken;
- strafbaar gesteld door artikel 238, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee, namelijk: C.M. en H.W.

Op 26 september 2019

I. Tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning

Als werkgever, aangestelde of lasthebber arbeid heeft doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- strafbaar gesteld door artikel 12/1, §1, eerste lid, 1°, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- vatbaar voor een administratieve geldboete op grond van artikel 13/6, §2, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee, namelijk: E.B.A. en H.Z.

J. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie, namelijk: E.A.Y., E.B.A. en H.Z..

Tussen 23 november 2020 en 30 november 2020

K.   Tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning

Als werkgever, aangestelde of lasthebber) arbeid heeft doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- strafbaar gesteld door artikel 12/1, §1, eerste lid, 1°, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- vatbaar voor een administratieve geldboete op grond van artikel 13/6, §2, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één, namelijk: A.B.A..

L.   Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee, namelijk: A.B.A. en E.B.H..

M. Geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten

Als werkgever, aangestelde of lasthebber geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten opgemaakt te hebben, uiterlijk op het tijdstip van indiensttreding

- inbreuk op artikel 6 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en op artikel 123 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;
- strafbaar gesteld door artikel 186, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één, namelijk: E.B.H..

Tussen 31 december 2011 en 23 november 2020

N. Mensenhandel

De werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid

- inbreuk op artikel 433 quinquies, § 1, 3°, van het Strafwetboek;
- strafbaar gesteld door artikel 433 quinquies, §2 en 3 van het Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één, namelijk: C.M..

De tweede:

NV S. om zich als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten en kosten waartoe H.M., zijn aangestelde(n) of lasthebber(s), behoudens toepassing van artikel 50bis Strafwetboek, veroordeeld worden.

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting. De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

I. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Ontvankelijkheid van de strafvordering- non bis in idem beginsel

1.

Eerste beklaagde, H.M., baatte via zijn vennootschap, bv S., bakkerij (...) uit aan (...), te (...).

Eerste beklaagde H.M. en tweede beklaagde bv S. worden op heden vervolgd voor feiten van mensenhandel ten aanzien van C.M. tussen 31 december 2011 en 23 november 2020 (tenlastelegging N) en voor een hele resem aan andere sociaalrechtelijke inbreuken, namelijk:

- het niet of niet correct aangeven van de indiensttreding van een werknemer bij Dimona:
  - o voor 6 werknemers tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, namelijk voor B.H.T.D., C.M., E.B.H., E.I.M., E.T.M. en H.W. (tenlastelegging A);
  - o voor 3 werknemers op 26 september 2019, namelijk voor E.A.Y., E.B.A. en H.Z. (tenlastelegging J);
  - o voor 2 werknemers tussen 23 november 2020 en 30 november 2020, namelijk voor E.B.A. en E.B.H. (tenlastelegging L);
- het tewerk stellen van een vreemdeling zonder verblijfsvergunning voor 4 werknemers tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, namelijk C.M., E.I.M., E.I. en H.W. (tenlastelegging B);
- het tewerkstellen van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning:
  - o voor 2 werknemers op 26 september 2019, namelijk E.B.A. en H.Z. (tenlastelegging 1);
  - o voor 1 werknemer tussen 23 november 2020 en 30 november 2020, namelijk E.B.A.
- het ontbreken van een afschrift of uittreksel van de deeltijdse arbeidsovereenkomst op de plaats van tewerkstelling voor 2 werknemers, tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, namelijk E.I.M. en H.W. (tenlastelegging C);
- geen aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde RSZ-bijdragen bezorgen aan de RSZ voor 8 werknemers, tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, namelijk A.A., A.B.A., C.M., E.B.H., E.I.M., E.T.M., E.I. en H.W. (tenlastelegging D);
- het niet opstellen van de individuele rekening voor 6 werknemers, tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, namelijk A.A., B.H.T.D., C.M., E.I.M., Z.I. en H.W. (tenlastelegging E)
- het onvolledig of onjuist opstellen van de individuele rekening voor 2 werknemers, tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, namelijk E.B.H. en E.T.M. (tenlastelegging F);
- het niet opstellen van een schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten:
  - o voor 1 werknemer tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, namelijk B.H.T.D. (tenlastelegging G);
  - o voor 1 werknemer tussen 23 november 2020 en 30 november 2020, namelijk E.B.H. (tenlastelegging M);
- het niet toepassen van de in de onderneming, vereniging of dienst geldende preventiemaatregelen inzake Covid-19 als werkgever (tenlastelegging H).

2.

Er werd reeds een gerechtelijk onderzoek gevoerd naar gelijkaardige feiten van mensenhandel voor de periode van 23 november 2020 tot 23 januari 2021 en voor andere sociaalrechtelijke inbreuken op 24 november 2020 en op 22 januari 2021, waarbij eerste beklagde H.M. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel en tot een effectieve geldboete van 36.000,00 euro en tweede beklagde BV S. tot een geldboete van 64.000,00 euro, waarvan de helft met uitstel bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Mechelen van 19 maart 2021.

Uit bijkomend onderzoek zou blijken dat C.M. ook voor 24 november 2020 onder dezelfde menonwaardige omstandigheden reeds bij bakkerij (...) werkzaam was, waarbij er tijdens dat onderzoek ook bijkomende sociaalrechtelijke inbreuken werden vastgesteld. Voor deze bijkomende feiten worden eerste beklagde H.M. en tweede beklagde BV S. op heden vervolgd.

3.

Eerste beklagde H.M. werpt vooreerst op dat de strafvordering onontvankelijk zou zijn voor de tenlasteleggingen A, C, 1, J, K, L, M en N, gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Mechelen van 19 maart 2021, waarbij eerste beklagde H.M. werd veroordeeld voor gelijkaardige feiten, maar dan voor een kortere periode.

Het *non bis in idem* beginsel duidt op de onmogelijkheid om diegene die voor identieke feiten of substantieel dezelfde feiten reeds onherroepelijk werd veroordeeld of vrijgesproken, een tweede maal te vervolgen. Onder identieke of substantieel dezelfde feiten moet worden verstaan een geheel van concrete feitelijke omstandigheden welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn, waarbij niet de inbreuken of de kwalificatie van de feiten, maar wel de feiten zelf identiek of substantieel dezelfde moeten zijn. De rechter beoordeelt in het licht van de gegevens van de zaak welke feiten bij hem aanhangig zijn gemaakt en of die feiten identiek of substantieel dezelfde zijn als deze die het voorwerp waren van een eerdere strafvervolgung die is beëindigd met een onherroepelijke beslissing van vrijspraak of veroordeling (zie ook Cass. 4 juni 2019, AR P.18.0407.N).

4.

De rechtbank stelt vast dat beklagden bij dat voormelde vonnis van 19 maart 2021 werden veroordeeld voor:

- de niet of niet-correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding van E.B.H. op 24 november 2020 (tenlastelegging A) en van L.E.I.A.M., W.H. en Z.M. op 22 januari 2021 (tenlastelegging C);
- het niet opstellen van een schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten voor E.B.H. op 24 november 2020 (tenlastelegging B);
- de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen zonder verblijfsvergunning, namelijk L.E.I.A.M., H.W. en Z.M. op 22 januari 2021 (tenlastelegging D);
- het niet aanwezig zijn van een afschrift of uittreksel van de deeltijdse arbeidsovereenkomst op de plaats van tewerkstelling voor L.E.I.A.M., W.H. en Z.M. op 22 januari 2021 (tenlastelegging E).

5.

Het past bijgevolg om de incriminatieperiode van de tenlasteleggingen L en M te beperken als volgt: "voor de periode tussen 25 november 2020 en 30 november 2020" in de plaats van "voor de periode tussen 23 november 2020 en 30 november 2020". Het proces-verbaal ME.069.I4.003038.20, waarin de inbreuken onder tenlasteleggingen L en M vervat zitten, heeft immers betrekking op de controle van 29 november 2020. Het gaat niet om dezelfde feiten als deze waarvoor beklagden reeds bij vonnis van 19 maart 2021 (onder tenlasteleggingen A en B) werden vervolgd en veroordeeld.

Het past bovendien om de incriminatieperiode van tenlastelegging C te beperken als volgt: "*voor de periode tussen 31 december 2011 en 21 januari 2021*" in plaats van "*voor de periode tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021*". Beklagden werden immers voor diezelfde inbreuk op 22 januari 2021 (waarna de zaak werd verzegeld) ten aanzien van dezelfde personen reeds definitief veroordeeld bij vonnis van 19 maart 2021.

6.

De rechtbank is van oordeel dat er voor het overige, minstens op basis van het thans voorliggende strafdossier (dat geen afschrift bevat van de overige eerdere sociaalrechtelijke veroordelingen van eerste beklaagde H.M.) geen sprake is van identieke of substantieel dezelfde feiten waarvoor beklaagden reeds onherroepelijk werden veroordeeld of vrijgesproken. De feiten die op heden worden vervolgd ten aanzien van beklaagden, kaderen weliswaar in eenzelfde opzet, maar hebben betrekking op andere inbreuken, andere slachtoffers of andere periodes dan diegene waarvoor beklaagden reeds definitief werden veroordeeld bij vonnis van 19 maart 2021.

2. Feiten en beoordeling van schuld

7.

Eerste beklaagde H.M. baat sinds 17 september 2010 bakkerij (...) uit aan (...) te (...) via meerdere opeenvolgende vennootschappen:

- bvba O. werd op 17 september 2010 opgericht met eerste beklaagde H.M. als zaakvoerder. Eerste beklaagde H.M. was zaakvoerder van deze vennootschap van 17 september 2010 tot 25 juni 2020, datum waarop het faillissement werd geopend.
- bvba B. werd op 3 april 2015 opgericht met eerste beklaagde H.M. als enig zaakvoerder. Op 15 april 2019 werd voor bvba B. het faillissement geopend.
- BV S. werd op 21 mei 2019 mei opgericht. Eerste beklaagde H.M. was sinds 1 februari 2020 bestuurder van deze vennootschap, waarvoor inmiddels, op 17 mei 2021, ook het faillissement werd geopend.

(1) Controle van 26 september 2019 (tenlasteleggingen I en J)

8.

Op 26 september 2019 voerden sociaal inspecteurs van de RVA een controle uit bij bakkerij (...) te (...), (...), uitgebaat door tweede beklaagde BV S. , met zaakvoerder H.O.. Tijdens de controle werden drie personen werkzaam aangetroffen:

- E.A.Y. was klaarblijkelijk werkzaam als bakker;
- H.Z. was klaarblijkelijk werkzaam als verkoper. Hij bleek enkel in het bezit van een identiteitsdocument attest bijlage 35, dat slechts tot 4 augustus 2019 geldig was;
- E.B.A. duwde een gele afvalcontainer naar buiten via de garagepoort. Hij bleek (bij contactname met de Dienst Vreemdelingenzaken) niet gekend in het rijks- of bisregister.

Bij nazicht van de beschikbare databanken inzake Dimona bleek de aanmelding voor E.A.Y. (die op 11 september 2019 werd gedaan met begindatum 24 augustus 2019 en zonder einddatum) op 20 september 2019 geannuleerd. H.Z. was slechts aangegeven voor de periode van 24 mei 2019 tot 24 augustus 2019. E.B.A. was niet aangemeld. De zaakvoerder, H.O., ging niet in op de uitnodiging tot verhoor.

Er werd bijgevolg een proces-verbaal opgemaakt voor de volgende sociaalrechtelijke inbreuken op 26 september 2019:

- geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding voor drie personen, namelijk voor E.A.Y., H.Z. en E.B.A. (tenlastelegging J);
- te werk stellen van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning voor twee personen, namelijk voor H.Z. en E.B.A. (tenlastelegging 1).

Er werd voor deze feiten aan tweede beklaagde BV S. een minnelijke schikking van 4.000,00 euro

aangeboden, maar deze bleef onbetaald.

(2) Controle van 29 november 2020 (tenlasteleggingen K, L en M)

9.

Op 29 november 2020, om 10u04, voerden sociaal inspecteurs van de RSZ en de RVA, opnieuw een controle uit bij bakkerij (...) te (...), (...), uitgebaat door tweede beklagde BV S., met zaakvoerder eerste beklagde H.M.. Voorafgaand aan het betreden van de zaak stelden de sociaal inspecteurs vanuit hun voertuig vast dat een jonge man met zwarte sweater en zwarte pet achter de toonbank een klant aan het bedienen was. Bij het betreden van de zaak stond er niemand meer achter de toonbank. In de bakkerij achter de winkel werden twee mannen aangetroffen. De man die eerder, vanuit het voertuig, in de winkel achter de toonbank werd opgemerkt, had een spuitzak in zijn handen. Een tweede man, gekleed in een grijze sweater en jeansbroek, duwde een rek met koeken naar een tweede ruimte in de bakkerij.

De eerste man werd geïdentificeerd als E.B.H.. Hij verklaarde student te zijn en enkele dagen op proef te werken. Zijn baas zou bezig zijn om alles in orde te brengen. Hij begon die dag te werken om 6u30 en zou werken tot 14u00. Hij werkte ook op 24 november 2020 (van 14u00 tot 16u00) en op 26 november 2020 (van 16u00 tot 20u00). Hij ondertekende nog geen studentenovereenkomst.

De tweede man verklaarde A.B.Ab. te zijn, maar bleek na nazicht door de Mechelse politiediensten in werkelijkheid A.B.A. te zijn. A.B.A. bleek niet in het bezit van een Belgische verblijfsvergunning. Hij verklaarde te werken voor eerste beklagde H.M., een vriend van hem, en in de bakkerij te helpen (poetsen en voorbak). Hij verklaarde niet met geld maar met eten betaald te worden. Hij kwam er slechts een tweede keer helpen.

Bij nazicht van de beschikbare databanken inzake Dimona bleek geen van beiden Dimona gemeld. Na contactname met eerste beklagde H.M. werd E.B.H. alsnog Dimona gemeld op 29 november 2020, om 11u00 voor de periode van 24 november 2020 tot 31 december 2020.

Eerste beklagde H.M. ging niet in op de uitnodiging tot verhoor.

Er werd bijgevolg een proces-verbaal opgemaakt voor de volgende sociaalrechtelijke inbreuken voor de periode tussen 23 november 2020 en 30 november 2020:

- geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indienstreding voor twee personen, namelijk voor E.B.H. en E.B.A. (tenlastelegging L);
- te werk stellen van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning voor een persoon, namelijk voor E.B.A. (tenlastelegging K);
- geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling studenten voor een persoon, namelijk voor E.B.H. (tenlastelegging M).

Er werd voor deze feiten aan tweede beklagde BV S. een minnelijke schikking van 6.000,00 euro aangeboden, maar deze bleef onbetaald.

(3) Controle van 22 januari 2021 (tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G en H)

10.

Op 22 januari 2021 werd er door sociaal inspecteurs van de RSZ en de RVA dan opnieuw een controle gedaan in bakkerij (...), gelegen te (...), te (...), en uitgebaat door tweede beklagde BV S., samen met leden van de lokale politie Mechelen-Willebroek.

De sociaal inspecteurs stelden om 3u20 vast dat een man de winkelruimte van de bakkerij aan het dweilen was. De deur van de winkelruimte bleek evenwel slotvast toen zij iets later de controle wilden aanvatten. Om 4u30 stelden zij vervolgens vast dat een witte camionette met nummerplaat (...) voor de zaak parkeerde met draaiende motor, waarna de laadruimte van de camionette door de chauffeur ervan werd geopend. Hij belde aan bij de bakkerij, waar hij door een man werd binnengelaten. Even later, om 4u39, ging de deur opnieuw open om brood in de camionette in te laden en kon de controle worden aangevat.

In de bakkerij achteraan bevonden zich drie mannen, waaronder de chauffeur van de camionette en de man die de winkelruimte van de bakkerij aan het dweilen was. De drie mannen, die op dat ogenblik werden geïdentificeerd als L.E.I.A.M., Z.M. en H.W., konden geen identiteitsdocumenten voorleggen. Zij werden onmiddellijk verhoord:

- L.E.I.A.M. verklaarde dat hij al ongeveer een maand als chauffeur werkte voor eerste beklagde H.M., telkens van maandag tot en met vrijdag van 4u30 à 5u00 tot 9u00. Hij had daarvoor nog altijd geen contract getekend. Hij verklaarde sinds twee maanden ongeveer in België te zijn. Zijn eerste werkdag was ergens in de laatste week van december 2020. Eerste beklagde H.M. zou ook op de hoogte zijn dat hij niet over Belgische verblijfsdocumenten beschikte en ging hem helpen om verblijfsdocumenten te bekomen. Hij betaalde hem wekelijks cash, 9 euro, soms 10 euro, per uur. L.E.I.A.M. kon enkel een Spaans rijbewijs voorleggen.
- H.W. verklaarde in eerste instantie dat hij al ongeveer een maand voor bakkerij (...) werkte en dat twee dagen per week, namelijk van maandag- op dinsdagnacht en van donderdag- op vrijdagnacht, telkens van middernacht tot 10u00 's morgens. Hij poetste dan de werkplaats en de garage. Zijn baas zou M. heten en hem elke week uitbetalen, 5 à 6 euro per uur, op dinsdag of woensdag. Hij verklaarde te beseffen dat dat weinig is maar dit werd hem zo door eerste beklagde H.M. voorgesteld en hij vond dat beter dan niets. Eerste beklagde H.M. beloofde hem dat hij in de toekomst meer zou verdienen, namelijk 8 à 9 euro per uur, maar hij wist niet wanneer. H.W. verklaarde verder ook een week boven de bakkerij te hebben gewoond. Hij moest daarvoor niet betalen en kon zich in de douches beneden wassen, wat beter was dan op straat te leven. Eerste beklagde H.M. zou volgens H.W. ook op de hoogte zijn van zijn illegaal statuut en hem eenmaal hebben gezegd dat hij hem zou helpen om aan papieren te geraken. W.H. verklaarde dat hij door zijn illegaal statuut ook wel akkoord moest gaan met de werkomstandigheden. W.H. verklaarde bereid te zijn om in eender welke omstandigheden te werken om te kunnen overleven en dat hij ook akkoord ging met de omstandigheden. Op het einde van zijn verklaring stelde W.H. dan dat hij de dag van de controle pas opnieuw voor eerste beklagde H.M. begon te werken. Het jaar voordien zou hij echter ook al 20 tot 30 dagen voor eerste beklagde H.M. hebben gewerkt, na de zomer toen het al koud aan het worden was. Hij wilde ander werk zoeken, maar dat lukte niet, dus kwam hij opnieuw terecht bij eerste beklagde H.M..
- Z.M. verklaarde dat hij al een 3 tot 4 maanden bij bakkerij (...) in (...) werkte als bakker. Hij had geen werk of verblijfplaats en mocht van eerste beklagde H.M. in zijn bakkerij komen werken en daar ook wonen. Hij woonde boven de bakkerij en had daar een matras op de grond. Hij had geen bed, geen kast, geen tv, geen tafel en slechts 1 stoel. Zijn kleren stonden in zakken op de grond en hij gebruikte de keuken van de bakkerij. Hij betaalde daarvoor geen huur. Voor zijn werk in de bakkerij (10 à 11 uur per dag, van 21 à 22 uur 's avonds tot 8 uur 's morgens, met een half uur pauze om een sigaret te roken) kreeg hij 40 à 50 uur per dag uitbetaald. Extra

uren werden betaald aan 10 euro per uur. Eerste beklagde H.M. betaalde hem cash en niet steeds op tijd. Voor de laatste twee weken had hij zelfs nog 600,00 euro te goed. Z.M. werkte 7 dagen op 7, zonder rust en zonder verlof. Hij kreeg wel een half uur pauze om een sigaret te roken. Hij stelde dat hij geen papieren had zodat hij tevreden moest zijn met wat hij kreeg. Eerste beklagde H.M. wist ook dat hij geen geldige papieren had. Hij zou het werk doen omdat hij geen andere keuze had en wilde geld sparen om een advocaat te kunnen betalen om zijn verblijfstatuut te regelen. Eerste beklagde H.M. zou vroeger ook in de bakkerij gewerkt hebben, maar niet meer 's nachts gewerkt hebben sinds Z.M. zijn werk overnam. Eerste beklagde H.M. zou hem elke dag vertellen wat hij moet maken en dan 's ochtends om 7u00 de kwaliteit van zijn werk komen controleren. Er hingen ook camera's in de werkplaats om te controleren of het werk wel goed ging. Ontsmettingsgel was aanwezig in de bakkerij, maar de mondklappers waren op. Kledij en eten kocht Z.M. zelf, maar soms kreeg hij van eerste beklagde H.M. wel wat brood, koekjes en koffie. Over de anderen verklaarde Z.M. nog dat W.H.al ongeveer een maand voor eerste beklagde H.M.

werkte, als schoonmaker. Hij zou samen met Z.M. boven de bakkerij slapen. Voor de leveringen aan andere filialen van de bakkerij (in Antwerpen, Linkeroever en Mechelen) zou eerste beklagde H.M. een chauffeur, L., hebben, die werkte van maandag tot en met vrijdag. E.B.A. die in pyjama naar beneden kwam van de controle, zou af en toe met de chauffeur van Antwerpen meekomen, maar geen brood kunnen bakken. Z.M. verklaarde zijn kleren tweedehands te krijgen van mensen. Ontsmettingsgel was wel aanwezig, maar de mondklappers waren volgens hem op, maar omdat hij 's nachts en alleen werkte, kwam hij niet in contact met andere mensen.

Nazicht van de databank leerde dat L.E.I.A.M., Z.M. en W.H. niet Dimona gemeld waren. Zij beschikten evenmin over Belgische verblijfsdocumenten en er waren geen (deeltijdse) overeenkomsten van tewerkstelling opgemaakt.

Tijdens de controle kwam ook E.B.A. naar beneden van de ruimte boven de garage.

E.B.A. zei dat hij boven had geslapen en net wakker was.

De bakkerij en winkelruimte werden vervolgens verzegeld en eerste beklagde H.M., die op verzoek van de politiediensten ter plaatse kwam, werd gearresteerd en verhoord.

11.

Eerste beklagde H.M. werd op 2 februari 2021 door de politiediensten verhoord.

Eerste beklagde H.M. verklaarde sinds 1 februari 2020 enig bestuurder te zijn van tweede beklagde BV S. . Voordien was zijn broer H.O. zaakvoerder van de vennootschap. Eerste beklagde H.M. kocht de zaak van zijn broer voor een bedrag van 20.000,00 euro, dat cash werd betaald. Zijn broer had wel nog alle aandelen in zijn bezit, maar hijzelf deed de personeelszaken.

Hij verklaarde dat hij die nacht slechts twee personen had tewerkgesteld, een bakker en een chauffeur. Eerste beklagde H.M. zou zelf op 21 januari 2021 naar huis zijn gegaan wegens familiale redenen en Z.M. hebben opgebeld om zijn werk over te nemen. Hij belde ook een chauffeur op om 's morgens de leveringen te doen. Deze chauffeur zou hem ook al eerder eens voor een uurtje of twee gedepanneerd hebben. Eerste beklagde H.M. erkende dat zij niet Dimona gemeld waren, aangezien zij geen papieren hadden en dat dus niet kon. Zij hielpen hem uit plezier. Soms, sporadisch, gaf hij symbolisch 40,00 euro of een pakje sigaretten. Hij verklaarde geen weet te hebben van een derde persoon die aan het werken was. H.W. moest volgens eerste beklagde H.M., helemaal niet in de bakkerij aanwezig zijn en zou een vriend zijn van bakker Z.M.. Z.M. zou mogelijks al wel drie maanden voor hem werken, maar zeker

geen 7 dagen op 7. Hij zou ook zeker geen twee weken achter staan met loon, hoogstens één dag. De ruimte boven de bakkerij stond volgens eerste beklagde H.M. leeg en werd enkel ingericht met een matras, waar hij zich even kon neerleggen als hij moe was. Er zou niemand boven de zaak wonen en de matras zou hij zelf gebruiken. De gevonden kleren zouden afkomstig zijn van voorgaande werknemers. De aangetroffen dozen met kleren, de doos vuile was, de schoenen, de stoel met propere kleren, de pantoffels en de matras zouden in het appartement op nummer 55 teruggevonden zijn. Het geldt dat op hem werd aangetroffen bij controle, zou afkomstig zijn van de kassa. Hij zou enkel proberen overleven en zijn zaak proberen recht te houden om zijn gezin te kunnen ondersteunen.

Over de tewerkstelling van L.E.I.A.M. verklaarde eerste beklagde H.M. dat L.E.I.A.M. werk zocht, maar dat hij nog niet de nodige stappen had ondernomen om hem officieel in te schrijven, wegens tijdsgebrek en niet omdat hij enkel maar Spaanse papieren had. Hij was eerder wel eens meegereden met eerste beklagde H.M. in de bestelwagen om te kijken wat het werk inhield. Omdat eerste beklagde H.M. de dag van de controle een probleem had thuis, vroeg hij L.E.I.A.M. om in te springen. Hij ontkende dat L.E.I.A.M. al een maand voor hem zou werken. Hij zou hoogstens drie keer voor hem hebben gewerkt waarbij de leveringen beperkt bleven tot drie klanten en twee bakkerijen in Antwerpen. Hij heeft L.E.I.A.M. daarvoor 30 euro gegeven voor de moeite. Hij was wel van plan om L.E.I.A.M. een contract te geven van ongeveer 24 uur per week (telkens 4 uur gedurende 6 dagen per week). Voor L.E.I.A.M. werd er geleverd door E.A.Y., maar die is gestopt nadat hij op diefstal was betrappt en dan deed eerste beklagde H.M. zelf een tijdje de leveringen.

Over de tewerkstelling van H.W. verklaarde eerste beklagde H.M. dat H.W. er niet had moeten zijn. Hij is een vriend van de bakker die boven de zaak woont op nummer 55 en hield hem gezelschap. Het was niet op zijn vraag dat H.W. aan het schoonmaken was. Eerste beklagde H.M. verklaarde zelf schoon te maken, telkens op vrijdag. De winkel werd door de winkelbediende, student E.B.H. , gepoetst op de dagen dat hij werkte. Hij werkt normaal vier dagen per week met variabele uren. Hoe lang hij werkt is afhankelijk van de drukte.

Over de tewerkstelling van Z.M. verklaarde eerste beklagde H.M. dat hij Z.M. kan bellen wanneer hij in nood zit. De avond van de controle had hij een persoonlijk noodgeval en belde hij Z.M. . Hij is al een paar keer komen werken, maar werkte er zeker geen drie maanden. Omdat hij geen papieren heeft en illegaal is, werd hij niet ingeschreven maar hij werd wel betaald. Als hij kwam was dat niet altijd voor 8 uur, maar soms ook maar voor 2 uur, zodat eerste beklagde H.M. even kon slapen. Hij kreeg soms 50 euro en soms werkte hij gratis, omdat eerste beklagde H.M. hem ook al eens een plezier had gedaan doordat hij boven de bakkerij woonde en al eens brood of koffiekoeken (de overschot van de dag) kreeg. Z.M. verving hem die dag vanaf 23u30.

Ook E.H.Y. (schoonmaker), E.A.Y. (chauffeur), E.H.I. (bakker), H.Z. (verkoper), E.T.M. (verkoper), E.I. (verkoper), B.H.T.D. (verkoper) en A.A. (verkoper) werkten volgens eerste beklagde H.M. voor tweede beklagde BV S. . Hij verklaarde hun prestaties correct te hebben doorgegeven aan het sociaal secretariaat.

Eerste beklagde H.M. verklaarde verder nog dat de mondkmaskers vooraan in de winkel lagen, onder de lavabo, maar dat ze misschien die dag net op waren.

12.

Z.M. werd op 8 februari 2021 opnieuw verhoord onder zijn werkelijke identiteit C.M. (wat bleek bij de overhandiging van zijn Marokkaanse paspoort). Hij verklaarde toen dat hij al tien tot elf jaar in bakkerij (...) werkte nadat hij in 2011 via Spanje naar België kwam. Hij kreeg gedurende 9 maanden een bakkersopleiding in bakkerij (...) te (...) , (...) van (...) H.O. . en ging daarna aan de slag in bakkerij (...) in Mechelen. Hij werkte al meer dan 10 jaar onafgebroken in de bakkerij en woonde gedurende heel die

periode in de ruimte boven de garage. In 2012 was er ook al een inspectie en werd hij meegenomen door de politie, maar hij gaf toen de naam van zijn broer, C.Y., op die wel legaal in het land verbleef. Hij werkte steeds voor eerste beklaagde H.M.. H.O. is de baas van de bakkerij in Antwerpen. Hij woonde boven de zaak in een ruimte zonder keuken of badkamer en zonder verwarming. Zijn vrouw en twee kinderen zouden in Spanje wonen en jaarlijks een week op bezoek komen. Enkel gedurende die week heeft hij verlof. Aanvankelijk kreeg hij slechts 40 à 50 euro per nacht om van 21u00 tot 9u00 te werken. Met de tijd kreeg hij 10 euro extra per nacht en intussen krijgt hij 90 euro per gewerkte nacht. Als hij meer uren werkte, bleef het loon toch hetzelfde. Als hij ziek was werkte hij ook. Volgens C.M. zou eerste beklaagde H.M. hem nog 18.000,00 euro aan achterstallig loon schuldig zijn, waarvoor hij berichten stuurde aan eerste beklaagde H.M. (op het oproepnummer (...)). C.M. verklaarde nog dat hij verschillende keren een arbeidsongeval had maar dat eerste beklaagde H.M. daar niet op reageerde en geen medicatie kocht. Zo liep hij onder meer brandwonden op aan zijn rechterpols en in zijn hals toen hij met de hete ovens in de bakkerij werkte. Hij toonde ook een foto van een bebloede vinger, met 5 juli 2020 als datum. Hij verklaarde zich gesneden te hebben toen hij voor het werk een brood moest snijden.

Bij nazicht van het gsm-toestel van C.M. bleek dat C.M. op 31 december 2017 een eerste bericht stuurde naar eerste beklaagde H.M., met een foto van zijn verbrande hand om vrijaf te vragen. Het volgende bericht dateerde van 25 oktober 2019, waarna er veelvuldig via Whatsapp werd gecommuniceerd tussen C.M. en eerste beklaagde H.M., onder meer met overzichten van bestellingen voor klanten. Tevens bevatte het gsm-toestel berichten van een Pakistaanse klant 'G.' (tussen 1 februari 2020 en 21 januari 2021) met quasi dagelijks bestellingen van broden.

13.

Nazicht in de beschikbare databanken leerde dat er op 22 april 2012 inderdaad een inspectie was, waarbij een man die zich identificeerde als C.Y.o. werkend werd aangetroffen. Hij kon geen identiteitsdocumenten voorleggen, maar er werden toen wel vingerafdrukken genomen. De triptiek leverde geen overeenstemming op en er werd aan de man die zich toen identificeerde als C.Y.o. ((...)) een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Bij de controle op 22 januari 2021 werd er opnieuw een triptiek afgenomen van de man die zich identificeerde als Z.M. (later geïdentificeerd als C.M.). De vingerafdrukken van Z.M. stemden overeen met de vingerafdrukken die op 22 april 2012 werden afgenomen van de man die zich toen identificeerde als C.Y.o.. Zowel het proces-verbaal van de sociale inspectie op 22 april 2012 als de processen-verbaal met afname van triptiek op 22 april 2012 en 22 januari 2021 zijn aan het strafdossier gevoegd.

14.

Verder werd ook vastgesteld dat er voor een aantal personen voor wie er wel een melding bij Dimona gebeurde, geen prestaties werden aangegeven aan de RSZ, namelijk:

- E.I. werd als student gemeld bij Dimona van 28 september 2019 tot 30 september 2019 en van 18 december 2019 tot 31 december 2019. Navraag bij de dienst Vreemdelingenzaken leerde dat E.I. sinds 12 februari 2019 haar verblijfsrecht verloor, zodat haar tewerkstelling voor tweede beklaagde BV S. illegaal was.
- B.H.T.D. werd als student gemeld bij Dimona van 28 september 2019 tot 30 september 2019. Haar prestaties werden niet gemeld bij de RSZ. Zij verklaarde als student in bakkerij (...)te hebben gewerkt in september 2019 gedurende een maand, in het weekend of op woensdagnamiddag, waarbij zij de bediening in de winkel deed. In december 2020 werkte zij er ook, vooral op zaterdag in de winkel waarbij zij overnam van E.B.H.. Zij werkte samen met E.B.H. en met de baas, eerste beklaagde H.M.. Zij kreeg enkel loonbrieven voor 2019 en niet

voor 2020. Ze heeft al het verschuldigde loon ontvangen, maar heeft nooit een contract getekend. Haar prestaties van december 2020 werden niet Dimona gemeld.

- A.A. werd als gewone werknemer bij Dimona gemeld van 22 oktober 2019 tot 22 januari 2020. Zijn prestaties werden niet gemeld bij de RSZ. Hij verklaarde in november en december 2019 in bakkerij (...) te hebben gewerkt. Er werd hem een contract beloofd door eerste beklagde H.M., maar hij moest eerst een proef doen. Hij stopte na twee maanden met er te werken omdat het werk hem niet aanstond en niet georganiseerd was (geen contract, geen loonbrieven, geen correct loon). Hij werkte er vijf dagen per week, van maandag tot vrijdag met uitzondering van zaterdag. Eerste beklagde H.M. was zijn baas. H.M. was de bakker en hij werkte 's nachts. Een Marokkaanse man die boven de winkel woonde, poetste wanneer H.M. klaar was met werken. Een jonge Marokkaanse man deed de leveringen.

15.

De eigenaar van het pand, E.M.I. werd op 9 februari 2021 ook verhoord en verklaarde dat hij het pand al jaren verhuurd aan eerste beklagde H.M.. Bij de eerste twee vennootschappen was eerste beklagde H.M. de contactpersoon, bij tweede beklagde BV S. was eerst H.O.. en vervolgens eerste beklagde H.M. de contactpersoon. De ruimtes die je via de trap in de garage kan betreden, hoorden ook bij het door hem verhuurde pand.

16.

Via het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen werd vernomen dat er ook door deze dienst verschillende controlebezoeken werden uitgevoerd:

- bij een controle op 6 augustus 2020 werd het controledocument afgetekend door E.B.H.. Uit de databank Dimona blijkt dat E.B.H. als student werkte in de bakkerij, maar hij was op 6 augustus 2020 niet als werknemer gemeld bij Dimona;
- bij een controle op 17 augustus 2020 werd het controledocument afgetekend door E.T.M.. Uit de databank Dimona blijkt dat E.T.M. als werknemer werd gemeld in de Dimona databank vanaf 14 januari 2020, maar op 19 november 2020 werd E.T.M. uit dienst gemeld, met als datum van uitdiensttreding 5 mei 2020. Zijn prestatie op 17 augustus 2020 was dus niet correct Dimona gemeld.

Bij nazicht van de aangiftes aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid werd ook vastgesteld dat het aangegeven gewerkte uren onder het absolute minimum van 1.014 uren per kwartaal bleef (rekening houdend met de noodzakelijke personeelsbezetting en de openingsuren van de onderneming).

17.

Er werd bijgevolg een proces-verbaal opgemaakt voor de volgende sociaalrechtelijke inbreuken:

- geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding voor zes personen, namelijk voor L.E.I.A.M., C.M., H.W., B.H.T.D., E.B.H. en E.T.M. (tenlastelegging A);
- te werk stellen van een vreemdeling zonder verblijfsvergunning voor vier personen, namelijk voor L.E.I.A.M., C.M., W.H. en E.I. (tenlastelegging B);
- geen afschrift of uittreksel van de deeltijdse arbeidsovereenkomst op de plaats van tewerkstelling voor twee personen, namelijk L.E.I.A.M. en W.H. (tenlastelegging C);
- geen aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde RSZ-bijdragen bezorgen aan de RSZ voor acht personen, namelijk A.A., A.B.A., C.M., E.B.H., L.E.I.A.M., E.T.M., E.I. en H.W. (tenlastelegging D);
- niet opstellen van de individuele rekening voor zes personen, namelijk A.A., B.H.T.D., C.M., L.E.I.A.M., E.I. en W.H. (tenlastelegging E);
- onvolledig of onjuist opstellen van de individuele rekening voor twee personen, namelijk E.B.H.

- en E.T.M. (tenlastelegging F);
- geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten voor een persoon, namelijk B.H.T.D. (tenlastelegging G);
- de in de onderneming, vereniging of dienst geldende preventie maatregelen niet toepassen voor twee personen, namelijk C.M. en W.H.(tenlastelegging H).

18.

C.M. bezorgde ook een overzicht van getuigen die zouden kunnen bevestigen dat hij reeds langer werkzaam was in bakkerij (...). Twee van deze getuigen, H.Z. en B.E.A.J., wensten een verklaring af te leggen over hun tewerkstelling. Twee anderen bevestigden mondeling dat C.M. er werkte toen zij er werkten, maar wilden daarover geen verklaring afleggen.

H.Z. verklaarde op 4 februari 2019 bij bakkerij (...) gestart te zijn, die op dat ogenblik werd uitgebaat door D.B. bvba, en er te hebben gewerkt tot 29 oktober 2019. Eerst had hij verblijfsdocumenten en werkte hij aan de kassa, maar toen hij geen verblijfsdocumenten meer had, werkte hij 's nachts en maakte hij taarten als chef-pâtisserie. De baas, eerste beklagde H.M., wist dat hij geen verblijfsdocument meer had. Hij werkte altijd samen met C.M., van 20u00 tot 6u00. C.M. was de bakker en zelf deed hij de pâtisserie. In het begin werkte hij er elke dag, nadien enkel in het weekend tenzij het echt druk was en dan belde eerste beklagde H.M. hem op met de vraag om te komen. Volgens H.Z. was C.M. te braaf en werd hij niet altijd betaald. Hij woonde boven de bakkerij en deed niet moeilijk over geld. Hij werkte er altijd, zeven dagen op zeven. Hij wilde geld verdienen voor de toekomst, voor zijn vrouw en kinderen in Spanje. Op 4 februari 2019 werkte C.M. al bij bakkerij (...) en hij zei dat hij er al jaren werkte. De klanten kenden hem ook. H.Z. verklaarde dat eerste beklagde H.M. met illegalen werkte die hij weinig moet betalen. Hij was ook verschillende keren op de kamer van C.M. geweest, waar geen douche of toilet was. Er zouden ook regelmatig mensen zonder papieren, die in de bakkerij werkten, geloged hebben. Hij bevestigde ook dat C.M. verbrand geraakte doordat een rek uit een karretje stuk was en op hem viel. H.Z. overhandigde ook diverse spraakberichten en tekstberichten voor de periode van 20 maart 2019 tot en met 30 december 2020 tussen hemzelf en eerste beklagde H.M.. Het gaat voornamelijk om opdrachten om pâtisseries te maken.

B.E.A.J. verklaarde op eerste beklagde H.M. in oktober of november 2016 in Antwerpen te hebben ontmoet. Die vertelde hem dat hij een chauffeur nodig had voor zijn bakkerij in Mechelen. Hij reed eerst een week mee met een andere man en begon toen zelfstandig als chauffeur te werken. Hij werkte er vanaf 6 december 2016 tot in januari 2018 omdat zijn arbeidskaart toen niet meer geldig was. Nadien is hij vanaf december 2018 opnieuw beginnen werken als chauffeur bij eerste beklagde H.M.. Hij werkte zeven dagen op zeven en werd altijd cash betaald. Hij stopte met werken na het faillissement van de zaak. Hij verklaarde steeds eerste beklagde H.M. als enige baas te hebben gehad. C.M. werkte ook in de bakkerij als bakker. E.A.B. bevestigde dat hij C.M. in de periode dat hij er zelf werkte (van 6 december 2016 en 1 januari 2018 en van 10 december 2018 tot 15 april 2019) ook altijd zag werken, zeven dagen op zeven. Hij woonde boven de bakkerij op een kamer met muizen.

Ook A.Ab. en E.S. (die werden aangetroffen bij een controle bij bakkerij (...) in Antwerpen) bevestigden C.M. te kennen als de bakker die in Mechelen 's nachts werkt.

1.3 Beoordeling van schuld voor tenlasteleggingen A tot en met M

19.

Eerste beklagde H.M. en tweede beklagde BV S. worden vervolgd voor diverse sociaalrechtelijke inbreuken.

De feiten onder tenlasteleggingen A, J en L vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde

regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4.

De feiten onder tenlasteleggingen B vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 175, §1 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4.

De feiten onder tenlastelegging C vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 151, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 3 of met een sanctie van niveau 4 wanneer een waarschuwing of een termijn voor zich in regel te stellen vooraf schriftelijk voor deze inbreuk werd gegeven krachtens artikel 151, tweede lid van het Sociaal Strafwetboek.

De feiten onder tenlastelegging D vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 223, §1, 1° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 2 of, wanneer de feiten wetens en willens worden gepleegd, met een sanctie van niveau 3.

De feiten onder tenlastelegging E vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 187, §1, eerste lid van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 3.

De feiten onder tenlastelegging F vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 187, §2, eerste lid, 2° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 2.

De feiten onder tenlasteleggingen G en M vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 186, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 2.

De feiten onder tenlastelegging H vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 238, eerste lid van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 2.

De feiten onder tenlasteleggingen I en K vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 12/1, §1, eerste lid, 1° van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers met een administratieve geldboete op grond van artikel 13/6, §2 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2014.

20.

De materialiteit van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L en M is bewezen op grond van de vaststellingen van de sociaal inspecteurs en hun opzoeken (en de daarvan aan het strafdossier gevoegde resultaten), de inlichtingen bekomen van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (en de daarvan aan het strafdossier gevoegde resultaten), de vaststellingen van de verbalisanten, de verklaringen van E.B.H., E.B.A., L.E.I.A.M., H.W., C.M., B.H.T.D., A.A. en H.Z. . De materialiteit van de tenlasteleggingen op zich wordt ook niet betwist door beklaagden.

Wat betreft het moreel bestanddeel voor tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L en M is het voldoende dat deze inbreuken gepleegd werden uit onachtzaamheid. Er is geen intentie tot sociale fraude vereist.

21.

Beide beklaagden betwisten wel de toerekenbaarheid van deze tenlasteleggingen. Eerste beklagde H.M. zou op uitdrukkelijk verzoek van familieleden het bestuur van de BV S. hebben overgenomen van zijn broer H.O.. Eerste beklagde H.M. zou zijn mandaat slechts hebben opgenomen vanaf 1 februari 2020 en geenszins strafrechtelijk verantwoordelijk gesteld kunnen worden voor eerdere inbreuken. BV S. werd slechts op 21 mei 2019 opgericht en zou evenmin aansprakelijk gesteld kunnen worden voor de sociaalrechtelijke inbreuken die daaraan vooraf gaan.

22.

De voormelde bewezen verklaarde inbreuken zijn in beginsel toerekenbaar aan de werkgever, zijn aangestelde en/of zijn lasthebber. Voor de toepassing van het sociaal strafrecht worden aangestelden of lasthebbers omschreven als personen die, al dan niet onder het gezag van de werkgever, door deze laatste bekleed zijn met het gezag of de nodige bevoegdheid om effectief te waken over de naleving van de sociale regelgeving, zelfs al is die bevoegdheid in de tijd of naar de plaats beperkt (zie ook Cass. 15 september 1981, RW 1981-82, 1223, noot H. Bosly; Cass. 20 januari 2009, AR nr. P.08.650.N; Cass. 3 januari 2012, AR nr. P.10.1294.N).

De rechtbank is van oordeel dat eerste beklagde H.M. gedurende de hele geïndiceerde periode verantwoordelijk was voor het toezicht op de naleving van de sociaalrechtelijke regelgeving via de opeenvolgende vennootschappen bvba O., bvba B. en BV S., zij het soms als wettelijk soms als feitelijk bestuurder, gelet op de volgende elementen in samenhang beschouwd:

- de eigenaar van het pand waar de bakkerij werd uitgebaat, E.M.I., verklaarde het pand al jaren te verhuren aan eerste beklagde H.M.. Bij de eerste twee vennootschappen was eerste beklagde H.M. de contactpersoon, bij bvba S. in eerste instantie H.O. en vervolgens opnieuw eerste beklagde H.M.;
- het aan het strafdossier gevoegde overzicht van de uitgevoerde controles bij de Mechelse vestiging van bakkerij (...)(uitgebaat door bvba O., bvba B. en BV S.), waarbij telkens ook eerste beklagde H.M. betrokken bleek;
- de verklaringen van onder meer B.H.T.D., A.A., H.W. en L.E.I.A.M., H.Z. en B.E.A.J. die allen naar eerste beklagde H.M. verwezen als de baas;
- eerste beklagde H.M. was klaarblijkelijk vanaf 1 september 2019 als werknemer ingeschreven voor de BV S. en bleef ook in de periode waarin hij geen bestuurder was steeds aanwezig in de bakkerij;
- de verklaring van C.M. dat hij steeds voor eerste beklagde H.M. werkte, wat ook blijkt uit de sms-berichten die door eerste beklagde H.M. aan C.M. werden verzonden.

Eerste beklagde H.M. is strafrechtelijk aansprakelijk voor de voorliggende inbreuken.

23.

Wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van tweede beklagde BV S. betreft, dient er op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 5, lid 1 van het strafwetboek, een rechtspersoon strafrechtelijk slechts verantwoordelijk is voor misdrijven die hetzij een intrinsiek (geen occasioneel) verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Daarenboven dient te worden nagegaan of de feiten moreel aan de rechtspersoon kunnen worden toegerekend. Daartoe is vereist dat de verwezenlijking van het misdrijf volgt uit een wetens en willens genomen beslissing binnen de rechtspersoon dan wel dat deze het gevolg is van een binnen de rechtspersoon gepleegde nalatigheid.

De rechtbank stelt vast dat de weerhouden tenlasteleggingen een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van het doel van tweede beklaagde BV S. , aangezien die voor de uitbating van haar onderneming op geregelde basis een beroep doet op werknemers en daardoor inkomsten genereert.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten ook moreel toerekenbaar zijn aan tweede beklaagde BV S. , aangezien uit de concrete omstandigheden van het dossier blijkt dat er van bij de oprichting van de vennootschap voor de uitbating ervan systematisch sprake is van sociaalrechtelijke inbreuken. Uit het geheel van het strafdossier blijkt dat deze inbreuken wetens en willens werden begaan en dat er sprake was van een beleid van de vennootschap om beroep te doen op werknemers zonder verblijfspapieren, die steeds cash werden betaald, die niet werden ingeschreven en waarvoor ook geen overeenkomsten werden opgesteld. Er was sprake van een structureel probleem binnen de vennootschap om de tewerkstelling van het personeel op correcte en legale wijze te organiseren. Tweede beklaagde BV S. heeft dit (bij monde van haar curator ter terechtzitting) overigens ook niet betwist.

Wel werd terecht opgemerkt dat tweede beklaagde BV S. niet aansprakelijk kan zijn voor feiten van voor de oprichting van de vennootschap op 21 mei 2019, zodat het past om de incriminatieperiode voor de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G en H te beperken als volgt: "Tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend" in de plaats van "Tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend".

De feiten van tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G en H, met de aldus aangepaste incriminatieperiode, en de feiten van tenlasteleggingen 1, J, K, L en M zijn bijgevolg eveneens toerekenbaar aan tweede beklaagde BV S. .

1.3 Beoordeling van schuld - tenlastelegging N

24.

Beklaagden worden daarnaast onder tenlastelegging N ook beiden vervolgd voor mensenhandel, in artikel 433quinquies, §1, eerste lid, 3° van het Strafwetboek omschreven als *"de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel, het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid."*

25.

C.M. diende jarenlang lange - nachtelijke - uren te werken, zonder de nodige pauzes en aan een (bijzonder) laag uurloon. Omdat alles in het zwart gebeurde, was er ook geen sprake van enige sociale verzekering of sociale bescherming. C.M. werkte zelfs zeven dagen op zeven en werd via camera's in de werkplaats door eerste beklaagde H.M. gecontroleerd. C.M. verklaarde ook boven de bakkerij te hebben verbleven, in een ruimte zonder toilet of douche, waar hij sliep op een eenvoudige matras. C.M. bevond zich in een financieel zwakke positie, hij sprak geen Nederlands en had geen geldige Belgische verblijfsdocumenten.

De tewerkstelling van een werknemer op een wijze dat hij economisch uitgebuit wordt, is een tewerkstelling die strijdig is met de menselijke waardigheid zoals bedoeld in artikel 433quinquies, §1, 3° van het Strafwetboek. Het tewerkstellen van een buitenlandse werknemer zonder arbeids- of verblijfsvergunning tegen een variabele, minimale vergoeding zonder enige sociale bescherming en zonder respect van de reglementering met betrekking tot de arbeidsduur en zondagsrust, houdt een gedwongen onderwerping aan willekeur in en stemt overeen met mensenhandel.

Dat die praktijk al jarenlang en ook voor 23 november 2020, minstens sinds 2012, aan de gang was

blijkt uit de volgende elementen van het strafdossier in samenhang beschouwd:

- de verklaring van C.M. dat hij in 2011 via Spanje naar België kwam en vervolgens in bakkerij (...) in Mechelen begon te werken, nadat hij eerst in Antwerpen bij de broer van eerste beklagde H.M. een opleiding tot bakker had gevolgd;
- de afname van de vingerafdrukken van C.M. op 22 april 2012, nadat hij bij een controle in de bakkerij was aangetroffen (en die identiek bleken te zijn als deze die bij de controle op 22 januari 2021 bij C.M. werden afgenomen);
- de resultaten van de uitlezing van het gsm-toestel van C.M., met onder meer een bericht van 31 december 2017 van C.M. aan eerste beklagde H.M. (met een foto van zijn verbrande hand en het verzoek om vrijaf te vragen) en talrijke Whatsappberichten met bestellingen;
- de verklaringen van H.Z. en B.E.A.J., die bevestigden dat C.M. in bakkerij (...) in Mechelen werkte gedurende de periode dat zij er werkten (namelijk in 2016, 2017, 2018 en 2019).

Uit het strafdossier en in het bijzonder de verklaringen van de vele werknemers blijkt dat eerste beklagde H.M. bewust en met kennis van zaken heeft beslist om C.M. aan het werk te zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid en dat dit kaderde in een bewuste strategie. Eerste beklagde H.M. was op de hoogte van de precaire positie van C.M. die geen verblijfsdocumenten of geen onderdak had.

De rechtbank is van oordeel dat ook tenlastelegging N in hoofde van eerste beklagde H.M. bewezen is gelet op de gedetailleerde verklaringen van C.M., de vaststellingen van de sociaal inspecteurs en de verbalisanten, de overeenstemmende vingerafdrukken, de verklaringen van de overige werknemers en de aan het strafdossier gevoegde foto's.

26.

De rechtbank is bovendien van oordeel dat de feiten van tenlastelegging N ook materieel en moreel toerekenbaar zijn aan tweede beklagde BV S. . De rechtbank stelt vast dat de weerhouden tenlasteleggingen een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van het doel van tweede beklagde BV S. , aangezien die voor de uitbating van haar onderneming vanaf haar oprichting beroep deed op C.M., die werkzaam was als bakker, en daardoor voor de vennootschap ook inkomsten genereerde. De feiten zijn bovendien ook moreel toerekenbaar aan de vennootschap aangezien eerste beklagde H.M. als (wettelijk dan wel feitelijk) zaakvoerder van de vennootschap kennis had van de inbreuk en ermee instemde.

Wel werd opnieuw terecht opgemerkt dat tweede beklagde BV S. niet aansprakelijk kan zijn voor feiten van voor de oprichting van de vennootschap op 21 mei 2019, zodat het past om de incriminatieperiode voor de tenlastelegging N in hoofde van tweede beklagde BV S. te beperken als volgt: *"Tussen 20 mei 2019 en 23 november 2020" in de plaats van "Tussen 31 december 2011 en 23 november 2020"*.

De feiten van tenlastelegging N, met de aldus aangepaste incriminatieperiode, zijn toerekenbaar aan tweede beklagde BV S. .

3. Strafmaat

27.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen vermengen zich in hoofde van elke beklagde als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet zodat, op basis van artikel 65, eerste lid van het

Strafwetboek voor die feiten telkens maar één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste (zoals voorzien in artikel 433*quiquies*, §1, 3° van het Strafwetboek).

28.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de wettelijke strafmaat, de ernst van de feiten, de persoonlijke situatie en het strafrechtelijk verleden van beklaagden.

De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen in hoofde van beklaagden van een totaal gebrek aan respect voor de rechten en het welzijn van de betrokken werknemers, alsook voor het Belgisch socialezekerheidsstelsel. Beklaagden hebben onvoldoende oog gehad voor de gevolgen van hun daden voor de betrokken werknemers (door hun rechten op het vlak van sociale bescherming te miskennen) en bekwamen zo ook een onrechtmatig concurrentievoordeel. Beklaagden lieten zich enkel leiden door gemakkelijk geldgevoel en hadden geen respect voor de menselijke waardigheid van C.M..

29.

Eerste beklagde H.M. heeft geen blanco strafregister meer. Hij werd reeds 34 keer door de politierechtbank veroordeeld en liep ook al vier correctionele veroordelingen op, onder meer voor sociaalrechtelijke inbreuken op 18 december 2014, op 8 mei 2017 en op 13 maart 2018.

Tweede beklagde BV S. liep eerder enkel een veroordeling voor de politierechtbank op.

Zij werden daarnaast beiden veroordeeld voor sociaalrechtelijke inbreuken bij vonnis van 19 maart 2021 van deze rechtbank.

30.

Eerste beklagde H.M. vroeg, bij monde van zijn raadsman, om toepassing te willen maken van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek, gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Mechelen van 19 maart 2021, en desgevallend een milde bijkomende straf op te leggen, gekoppeld aan probatievoorwaarden. Eerste beklagde H.M., zou beseffen dat hij heel erg in de fout ging en momenteel als werknemer werken bij een industriële bakkerij in Antwerpen. De probatiebegeleiding die werd opgelegd bij voormeld vonnis van 19 maart 2021 werd nog niet opgestart. Er zijn geen indicaties dat eerste beklagde H.M. de hem opgelegde voorwaarden niet zou respecteren.

Tweede beklagde BV S. vroeg, bij monde van de curator, om een milde bestraffing.

31.

De rechtbank stelt vast dat het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Mechelen van 19 maart 2021 ten aanzien van eerste beklagde H.M. en tweede beklagde BV S. in kracht van gewijsde is gegaan. Een afschrift van dit vonnis, met vermelding dat het in kracht van gewijsde is gegaan, werd aan het strafdossier gevoegd.

Aangezien de feiten van de tenlasteleggingen A tot en met N aan voormeld vonnis van 19 maart 2021 voorafgaan en aanvaard kan worden dat de huidige feiten gekenmerkt worden door eenzelfde misdadig opzet, houdt de rechtbank rekening met de reeds uitgesproken straffen in voormeld vonnis van 19 maart 2021.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat de bij voormeld vonnis uitgesproken straffen in hoofde van eerste beklagde H.M. en tweede beklagde BV S. geen voldoende bestraffing vormen voor alle misdrijven samen.

Er wordt aan eerste beklaagde H.M. een bijkomende gevangenisstraf opgelegd van 1 jaar met uitstel, gekoppeld aan dezelfde probatievoorwaarden als deze die bij vonnis van 19 maart 2021 aan eerste beklaagde H.M. werden opgelegd, evenals een bijkomende verbeurdverklaring (zie nr.32 en volgende).

Tweede beklaagde BV S. wordt enkel bijkomend veroordeeld tot een verbeurdverklaring(zie nr.32 en volgende).

4. Verbeurdverklaring

32.

Ter terechtzitting van 17 december 2021 vorderde de arbeidsauditeur tevens de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen, voor een bedrag van 164.725,23 euro in hoofde van eerste beklaagde H.M. en voor een bedrag van 18.208,92 euro in hoofde van tweede beklaagde BV S. . De arbeidsauditeur verzocht tevens melding te maken van zijn vordering op het zittingsblad.

33.

De rechter beslist in feite of een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring van toepassing is, rechtstreeks uit een misdrijf werd verkregen en het staat aan hem om dit voordeel te ramen. Wegens het facultatieve karakter van zowel de verbeurdverklaring die op grond van artikel 42, 3° wordt uitgesproken als die welke bij equivalent wordt uitgesproken, beschikt de rechter over de volledige beoordelingsbevoegdheid om het bedrag van het vermogensvoordeel vast te stellen, dat hij in aanmerking wenst te nemen om de verbeurdverklaring uit te spreken. Artikel 42,3° van het strafwetboek heeft betrekking op elk voordeel dat door het plegen van het misdrijf is verkregen. Om dit voordeel te ramen is de rechter niet verplicht het nettobedrag ervan vast te leggen (zie Cass., 27 september 2006, T. Strafr., 2007, 41, concl. D. Vandermeersch, noot J. Van Gaever, 'De omvang van het begrip vermogensvoordeel'; Cass., 14 mei 2008, Pas., 2008, 1170, concl. D. Vandermeersch).

Er dient eveneens gewezen te worden op artikel 43bis, laatste lid van het strafwetboek, dat een milderingsbevoegdheid voor de rechtbank voorziet, waarbij de rechtbank erop let geen onredelijke straffen uit te spreken. Bovendien dient er voor de verbeurdverklaring een individuele toerekening te gebeuren.

34.

De verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen dient uitgesproken te worden. Daar misdaad niet mag lonen, zou het maatschappelijk onverantwoord zijn dat beklaagden voordeel zouden halen uit de litigieuze feiten. Rekening houdend met de rol van alle beklaagden in het strafdossier en teneinde geen onredelijk zware straf op te leggen, acht de rechtbank het gepast om de verbeurdverklaring te beperken tot een bedrag van:

- in hoofde van eerste beklaagde H.M.: 15.000,00 euro.

- in hoofde van tweede beklaagde BV S. : 5.000,00 euro.

5. Burgerrechtelijke aansprakelijkheid

35.

Artikel 50bis van het strafwetboek bepaalt dat het niet mogelijk is om iemand burgerrechtelijk aansprakelijk te verklaren voor de betaling van de geldboete waartoe een ander wordt veroordeeld, indien hij wegens diezelfde feiten wordt veroordeeld. Eerste beklagde H.M. werd bovendien enkel tot een bijkomende gevangenisstraf veroordeeld.

De BV S. kan niet burgerrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor de betaling van enige geldboete die aan eerste beklagde H.M. wordt opgelegd voor de vermengde feiten van tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M en N.

II. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

36.

Burgerlijke partij C.M. vordert om eerste beklagde H.M. en tweede beklagde BV S. , solidair, de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen tot betaling van een materiële schadevergoeding van 75.000,00 euro *ex aequo et bono* en een morele schadevergoeding van 9.000,00 euro *ex aequo et bono*, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf het begin van de strafvordering en met de gerechtelijke interesten vanaf de dag van het vonnis.

Ter terechtzitting van 17 december 2021 verklaarde de raadsman van C.M. nog geen definitieve begroting te kunnen voorleggen voor de materiële schade aangezien er door de dienst Toezicht op de Sociale Wetten nog geen definitieve berekening werd gemaakt. Er werd ondergeschikt verzocht om voorlopig slechts een provisioneel bedrag toe te kennen in afwachting van de definitieve begroting van de materiële schade.

37.

Diegene die door zijn fout aan een ander schade berokkent, is verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat inhoudt dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zou zijn gebleven indien de fout waarover hij zich beklaagt, niet was begaan. Het staat vast dat C.M. schade heeft geleden ten gevolge van de lastens beklagden bewezen verklaarde feiten van tenlastelegging N.

Beklaagden vragen om de burgerlijke vordering voorlopig te herleiden tot 1,00 euro provisioneel, in afwachting van de definitieve berekening door de dienst Toezicht op de sociale Wetten. Tweede beklagde BV S. vroeg tevens om haar niet aansprakelijk te stellen voor de schade in de periode voor 21 mei 2019.

De rechtbank kent in afwachting van de definitieve berekening op heden een provisionele materiële schadevergoeding van 5.000,00 euro toe. Aan C.M. wordt tevens een definitieve morele schadevergoeding toegekend, die *ex aequo et bono* wordt begroot op 9.000,00 euro. Eerste beklagde H.M. en tweede beklagde BV S. worden solidair veroordeeld tot vergoeding van de schade.

Deze bedragen dienen te worden vermeerderd met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 20 februari 2020 (gemiddelde datum) en met de gerechtelijke interesten vanaf heden.

Eerste beklagde H.M. en tweede beklagde BV S. worden tevens solidair veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding, die gelet op de gevorderde bedragen wordt begroot op een bedrag van 3.250,00 euro.

**OM DEZE REDENEN:
DE RECHTBANK :**

Gelet op de artikelen reeds aangehaald in het vonnis en de artikelen :
1, 12, 14, 21, 22, 23, 31 tot 37, 40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

- 1 en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
- 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
- EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
- EU-verordening nr. 974//98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
- 162, 162bis, 179, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 3, 25, 38, 40, 41, 42, 43, 65, 66 van het strafwetboek;
- 1, 2, 8/1 wet 29 juni 1964;
- 1022 van het gerechtelijk wetboek en de uitvoeringsbesluiten; door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van H.M., BV S.

Op strafgebied

Zegt voor recht dat de incriminatieperiodes voor eerste beklaagde H.M., als volgt dienen aangepast te worden :

- Tenlastelegging C: voor de periode tussen 31 december 2011 en 21 januari 2021 (in plaats van voor de periode tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021}
- Tenlastelegging L: voor de periode tussen 25 november 2020 en 30 november 2020 (in plaats van voor de periode tussen 23 november 2020 en 30 november 2020}
- Tenlastelegging M: voor de periode tussen 25 november 2020 en 30 november 2020 (in plaats van voor de periode tussen 23 november 2020 en 30 november 2020}

Ten aanzien van H.M., eerste beklaagde

Stelt vast dat de thans bewezen verklaarde feiten samen met de feiten vermeld in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van de **Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen**, de dato 19 maart 2021, vonnisnummer 2021/412, betichtnummer 2021/549, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering uitmaken van een zelfde misdadig opzet.

Veroordeelt H.M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, D, E, F, G, H, I, J, Ken N en de tenlasteleggingen C, L en M (telkens met aangepaste incriminatieperiode):

tot een **bijkomende gevangenisstraf van 1 jaar**.

Verleent probatieuitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar mits beklagde volgende voorwaarden naleeft:

- o **geen strafbare feiten plegen (politieel);**
- o **een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast (just);**
- o **gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast (just);**
- o **een budgetbegeleiding volgen bij een gespecialiseerde en rapporterende hulpverleningsinstantie, hieraan actief meewerken en de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitieassistent (just);**
- o **intensief zoeken naar werk in loondienst, vervolgens regelmatig werken in loondienst en de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitieassistent (just);**

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 15.000,00 EUR.

Veroordeelt H.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR
- solidair met medeveroordeelde **BV S.** tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 59,17 EUR.

Ten aanzien van BV S. , tweede beklagde

Zegt voor recht dat de incriminatieperiodes voor tweede beklagde **BV S.** , als volgt dienen aangepast te worden :

Tenlastelegging A: tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals én/of voortdurend (in plaats van tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend) Tenlastelegging B: tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend (in plaats van tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend) Tenlastelegging C: tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend (in plaats van tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend) Tenlastelegging D: tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend (in plaats van tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend) Tenlastelegging E: tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend (in plaats van tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend)

Tenlastelegging F: tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend (in plaats van tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend) Tenlastelegging G: tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend (in plaats van tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend) Tenlastelegging H: tussen 20 mei 2019 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend (in plaats van tussen 31 december 2011 en 3 februari 2021, meermaals en/of voortdurend)
Tenlastelegging N: tussen 20 mei 2019 en 23 november 2020 (in plaats van tussen 31 december 2011 en 23 november 2020).

Stelt vast dat de thans bewezen verklaarde feiten samen met de feiten vermeld in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van de **Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen**, de dato 19 maart 2021, vonnisnummer 2021/412, betichtenummer 2021/549, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering uitmaken van een zelfde misdadig opzet.

Veroordeelt **BV S.** voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G, H en N (telkens met aangepaste incriminatieperiode) en I, J, K, L en M tot een bijkomende straf:

een verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 5000,00 EUR.

Verklaart dat **BV S.** niet burgerrechtelijk aansprakelijk kan gesteld worden voor enige geldboete ten laste van H.M. gelegd.

Veroordeelt **BV S.** tot betaling van:

- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR
- solidair met medeveroordeelde H.M. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 59,17 EUR.

Op burgerlijk gebied

Veroordeelt eerste beklaagde H.M. en tweede beklaagde **BV S.** solidair tot betaling aan de burgerlijke partij C.M. ten titel van provisionele materiële schadevergoeding van de som **van vijfduizend euro (5.000,00 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intresten à rato van de wettelijke intrestvoet vanaf 20 februari 2020 tot heden, de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten.

Wijst het meer of anders gevorderde af als zijnde ongegrond.

Veroordeelt eerste beklaagde H.M., en tweede beklaagde **BV S.** solidair tot betaling aan de burgerlijke partij C.M. ten titel van definitieve morele schadevergoeding van de som van **negenduizend euro (9.000,00 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intresten à rato van de wettelijke intrestvoet vanaf 20 februari 2020 tot heden, de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten.

Veroordeelt eerste beklagde H.M. en tweede beklagde **BV S.** solidair tot betaling van een rechtplegingsvergoeding van 3250,00 EUR.

De rechtbank houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 21 januari 2022 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, kamer MC7:

- K.K., alleenzetelend rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier H.H..